

[Arentoft.]

lade u-landene i stikken. Det er jo ikke sandt. Tværtimod så fremskridtspartiet gerne u-landsbistanden øget, men på frivillig basis og ikke ved statsligt misbrug af skatteydermidler, og det standpunkt vil vi blive ved med at fremføre i debatten.

Fremskridtspartiets vigtigste politiske mål er kampen for at få afskaffet indkomstskatten. Når skat på arbejde er fjernet, vil det være muligt for den enkelte borger i dette land at afse egne midler til hjælp i det eller de u-lande, den enkelte ønsker at yde hjælp, og dermed føle sig personligt engageret. Det kan ske ved direkte pengegaver til indsamlinger, ved at rejse til det eller de pågældende lande og dermed støtte deres økonomi direkte, ved at investere i u-lande eller handle med u-lande. Med det nuværende danske skattetryk er det så som så med både ydelyst og ydeevne.

Men hvordan ydes den statslige bistand? Bl.a. ved overførelse af en vestligt udformet teknologi, som forvrider u-landenes erhvervsstruktur og ofte øger deres beskæftigelsesproblemer. Vi glemmer, at levevis og levevilkår er helt anderledes i Afrika og Asien end her. Vi skal ikke prøve at gøre disse mennesker til europæere, så begår vi den samme fejl, som vi har begået ved at tro, at vi kunne gøre grønlænderne til danskere på 20 år; de afskrækkende eksempler her har vi på nærmeste hold.

Naturligvis skal der også teknologi til u-landene, men vi må gå langsomt frem. I et landbrugsland som Indien, hvor der er mange munde at mætte, skal hjælp ske ved, at man fra indisk side udtrykker ønske om såsæd, kunstgødning og anvisninger, der kan øge landbrugsproduktionen. Men bemærk, at jeg sagde efter indisk ønske. Vi skal ikke i vor uransagelige visdom sende traktorer, som er dyre i drift, og som skaber arbejdsløshed, eller, som vi desværre har gjort, forsøge at skabe en såkaldt krydsningskvægrace, der skulle give større mælkeproduktion, men som til gengæld viser sig at være mindre gode trækdyr, noget, som er uhyre vigtigt for indiske landmænd.

Helt grelt bliver dette eksempel, når man i Indien har den indiske bøffel, som giver mere mælk end det lokale kvæg, er et glimrende trækdyr, ikke er så dyr som krydsningskvæget og yderligere er let at passe.

Men selvfølgelig har det været spændende for de mennesker, der har kunnet eksperimentere for skatte kroner.

Sådanne projekter gennemføres gennem Danida. Og spørger man folk derfra, får man at vide, at sådanne projekter gennemføres efter de enkelte landes ønsker. Ja, det er nok på sin vis rigtigt, men det er Danidas egne eksperter, der er med til at udforme u-landenes ønsker, og et tilbud om et rente- og afdragsfrit lån gør ikke ønskesedlen kortere.

Den måde, fremskridtspartiet vil anvise i en sag som eksempelvis landbrugsforbedringer i Indien, er, at man fra indisk side henvender sig til danske landbrugsorganisationer, f.eks. Landbrugsrådet, og dér forelægger opgaven. Der afgives tilbud, og såfremt dette accepteres, skrives der kontrakt med terminer og priser. Selvfølgelig kan Indien indhente tilbud i andre lande og naturligvis frit vælge det for Indien mest fordelagtige. Til gengæld betaler Indien for ydelserne, ikke i form af et langfristet rentefrit statslån med klausul om leverancer fra danske firmaer, men ved at Indien leverer varer og råstoffer til dansk industri og erhvervsliv i samme omfang. Der er altså kort og godt tale om, at der indgås tosidede kontrakter, hvor priserne afgøres af udbud og efterspørgsel. Er vi for dyre, går Indien et andet sted hen, og vil vi ikke give tilfredsstillende priser for deres varer, søger de også et andet sted hen.

Apropos klausul på statslån om leverancer fra danske firmaer var det interessant at læse en artikel i regeringsbladet Aktuelt for den 9. april i år under overskriften:

„U-landsprojekt sinkes og hindrer dansk beskæftigelse.“

Det drejer sig om en cementfabrik til Nordvietnam, hvor folketinget efter stærk modstand fra bl.a. fremskridtspartiet vedtog at yde et lån på 150 mill. kr. Nu er fabrikken blevet dyrere, og forhandlingerne er gået i stå, men efter påske rejser en dansk delegation til Hanoi for at se, hvad der kan gøres. Det væsentlige ifølge artiklen er, at det skal sætte ekstra gang i produktionen hos F. L. Smidth i Valby. Det er da sådan set udmærket, men efter vor formening skal det ikke ske som camoufleret støtte til dansk erhvervsliv for skatteydermidler. En sådan aftale kunne F. L. Smidth sikkert selv have